

Spm. nr. S 2923

Til kulturministeren (6/6 01) af:

Kim Behnke (UP):

»Hvad er begrundelsen for, at ministeren ikke tager initiativ til at sikre den danske filmskat ved at sælge rettigheder til kommercielt brug af filmskatten?«

Begrundelse

Der foregår hver dag omfattende ødelæggelser af danske filmskatte, fordi de gamle film opbevares under dårlige forhold, som nedbryder selve filmmaterialet. Over 30.000 film rådner op i disse år. Når filmrullerne er gået tabt, er de uerstattelige. Det vil koste meget store summer at få de mange filmperler overført til f.eks. et digitalt medie og dermed sikret for eftertiden. Spørgeren har forståelse for, at disse betydelige summer ikke umiddelbart er at finde på den årlige finanslov.

I udlandet har man nøjagtig samme problem med at få sikret bevarelse af de gamle film. Her har man sørget for at skaffe penge til restaureringsarbejdet ved at sælge rettigheder til filmene med henblik på kommerciel anvendelse.

I bladet Computerworld fra den 1. juni 2001 er der en omfattende beskrivelse af, hvilke muligheder der er for at skaffe penge, få filmene bevaret og gøre de gamle film nyttige i kommerciel sammenhæng.

I Danmark har vi en meget konservativ holdning til kommercialisering af gamle film. De digitale rettigheder til filmene, når de er bevaret, forhindrer kommerciel anvendelse af filmene. Resultatet kan blive, at de restriktive rettighedsforhold bliver overholdt, men at filmene til gengæld forgår. Der er ikke meget ved at have rettigheder til ødelagte film. Det må derfor være langt mere hensigtsmæssigt, om ministeren tager initiativ til at få åbnet om for kommercialisering af rettighederne til de gamle film og gennem salg af disse rettigheder sikre bevarelse af filmskatten.

filmarkiv. Rettighederne ejes af producenterne, eller den/de som har købt dem af producenten. Filmene opbevares af Filminstituttet med henblik på at sikre den danske filmarv.

Filminstituttet har derfor ingen mulighed for at sælge rettighederne, men kan købe rettigheder til titler, som instituttet ønsker at gøre tilgængelige. Filminstituttet oplyser i den forbindelse, at man har planer om at forhandle vilkårene for at sammensætte en klassikersamling med rettighedshaverne med henblik på at gøre filmarven tilgængelig for et større publikum.

Det må imidlertid forventes, at film, der af rettighedshaverne vurderes at have kommerciel interesse, næppe vil kunne erhverves af Filminstituttet med kulturformidling for øje.

Filminstituttets indsats i forhold til den danske filmskat handler om at sikre optimale opbevarings- og restaureringsforhold for samlingen i sin helhed. Som det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, er de aktuelle forhold ikke tilfredsstillende.

Jeg har derfor taget initiativ til, at filmarkivet flyttes fra Bagsværd Fort, hvor en stor del af filmsamlingen opbevares i dag. I april 2001 orienterede jeg Folketingets Kulturudvalg og Finansudvalg om planerne.

I en første fase er det planlagt, at samtlige film, der er optaget på acetatfilm, skal flyttes til nye tidssvarende opbevaringsfaciliteter i Glostrup. Det Danske Filminstitut har i 2001 fået en bevilling til flytning af filmene og til at etablere et filmarkiv, der opfylder de kendte standarder for filmbevaring.

Med hensyn til opbevaring af de brandfarlige nitratfilm, der ligeledes i øjeblikket opbevares i Bagsværd Fort, har Kulturministeriet nedsat en arbejdsgruppe, der har til opgave at finde en egnet bygning til opbevaring af filmene. Arbejdsgruppens forslag skal tage hensyn til, at det på sigt skal være muligt at samle hele filmsamlingen på samme lokalitet.

Spm. nr. S 2924

Til justitsministeren (6/6 01) af:

Kim Behnke (UP):

»Vil ministeren begrunde, hvorfor der ikke rejses tiltale mod Greenpeace, når de begår omfattende overtrædelser af såvel dansk som interna-

Svar (20/6 01)

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Jeg kan oplyse, at Det Danske Filminstitut – det vil sige staten – ikke ejer rettighederne til de godt 30.000 film, som opbevares i instituttets